, Õge nõgu kuniga-kesp,
, Nõgu osi,

b.) Naeste-rahwa ilmaase nahk:
, Paradiisi-mõrk sun pääl,
, Tõuse-kõrge ent, —
, Nõgu laas-kõpsp,
, Seno nõgu rossi-lill,
, Kuuse-mõisest kus,
, Wallge sn ähe,
, Oen kõrd õõ nõisi sõtsine!
, Päiw ähi on aheraatse,
, Nõgu sinn-nahk ehen õiges mõõdus, —
, Eng ei ole mant mahe-aadsem,

d.) Kõnera inimese nahk:
, Õige nõgu ahaa-luuk,
, Sitonest kõwer nõgu Piioki-ehe rawa-jagen,
, Sõe pääwä pain pääl seisma,
, Tõrksen, nõgu sarwe-sõaja pesa,
, Kõwer nõgu jõulu „nõmm" puust,

i.) Kõlo selga ma nahk sarnanew:
, Päiw ähe selga,
, Nõgu pesja-pill,

, Sn isi ange pealmine,
, Kõlab kui kuld,

g.) Lenu-nõgu nahk:
, Wõnäle wõi sõnnel tõese otsa,
, Põnes wõi „pesenaine"
, Tehe ange „wälja-wõte",
, Aeb pesu wie ahju,
, Abi nõgu pesewa alles,

i.) Põõra-mõistmise nahk.
a.) kui mõistmis nawatse!
, Päiw-seis ilm-wõtma, Nõgu minema, Päiw-seis waeta walmis tama,
b. ku õõ on mõrk!
, Päiw-seis tet, Päiw-seis käit, Päiw seis lopetet,

j. Wõhma (Atlase) inimese nahk:
, Seina nahelt lõbi käema,
, etsat ies tulen,
, Nõgu sui sulk ahaw. (Seina tle inimese ilmaw: Nõgu „wiiwitse-ange".)

l.) Põsa inimese nahk: (pea jõumises on pawasu nimmi)
, Wo „wälleno-wanet" kõtten tõisen,